

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

STANDVASTIGHEID IN EEN WERELD VOL VERWARRING

Mawlānā Sheikh Muhammad Adil ar-Rabbani

2 augustus 2025 / 8 Şafar 1447

Fajr-gebed – Akbaba Dergah, Istanboel

As-Salāmu ‘alaykum wa raḥmatu Llāh. A‘ūdhu bi-Llāhi mina sh-shayṭāni r-raḥīm (Ik zoek mijn toevlucht tot Allah tegen de vervloekte Satan). **Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm** (In de naam van Allah, de meest Barmhartige, de meest Genadevolle). **Waṣ-ṣalātu wa s-salāmu ‘alā Rasūlinā Muḥammadin Sayyidi l-Awwalina wa l-Ākhirin** (En vrede en zegeningen zij met onze Boodschapper Mohammed, de leider van de Eersten en de Laatste). **Madad yā Rasūla Llāh, madad yā Sādāti Aṣḥābi Rasūli Llāh, madad yā Mashāyikhinā, dastūr yā Shaykh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Shaykh Muḥammad Nāzim al-Ḥaqqāni. Madad** (O Boodschapper van Allah, help! O meesters, gezellen van de Boodschapper van Allah, help! O onze sjeiks, toestemming, o Sheikh ‘Abdu Llāh al-Fa’iz ad-Dāghistāni, Sheikh Muḥammad Nāzim al-Ḥaqqāni. Hulp!). **Ṭariqatunā ṣ-ṣuḥbah wa l-khayru fi l-jam’iyyah** (Onze weg is gezelschap en het goede zit in de gemeenschap).

Er is een gezegende uitspraak:

همة الرجال تطلع الجبال

"Himmat ar-rijāl taqlā‘ al-jibāl", "De vastberadenheid van mensen kan bergen verplaatsen."

Wanneer iemand innerlijke kracht (himmah) bezit, ontstaat er beweging in zijn ziel. Met deze himmah kan hij zelfs de zwaarste lasten verplaatsen — zoals bergen. Niets houdt hem tegen, zolang zijn wil zuiver is en hij vertrouwt op de toestemming van Allāh ﷻ. Maar deze kracht moet gericht zijn op het goede, op zuivering (tazkiyah) en op het volgen van het rechte pad.

Toch kiest de mens vaak voor het pad van gemak, dat leidt naar het slechte. Waarom? Omdat zodra hij zich richt op het goede, de shayṭāns (duivelse invloeden) hem proberen af te leiden, zijn nafs (ego) hem naar beneden trekt, en de mensen om hem heen hem ontmoedigen. Dit is de strijd van het innerlijke pad (sulūk), waarin elke stap naar licht wordt tegengewerkt door duisternis.

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

De wereld is in een staat van innerlijke verwarring (fitnah). Wat zuiver en goed is, wordt afgewezen en verboden. Mensen doen alsof het slechte iets goeds is, en ze presenteren het alsof het de juiste weg is. Wie het slechte benoemt als slecht, wordt meteen tegengewerkt, want de meerderheid staat aan de kant van de duisternis. Ze hebben het slechte omarmd alsof het waarheid is, en geloven er met hun hart (qalb) in. Terwijl ze zouden kunnen leven als mensen van zuiverheid (ṭahārah) en goedheid, kiezen ze juist voor het tegenovergestelde. En ze doen alsof dat de weg van succes is. Dit is een teken van diepe onoplettendheid (ghaflah) in de samenleving.

Zelfs als je met oprechtheid zegt: "Wij proberen het goede te doen, sluit je bij ons aan," dan wordt dat vaak niet geaccepteerd. Zelfs een kleine groep van drie of vijf mensen die het goede nastreeft, wordt afgewezen. De meerderheid wil dat iedereen zich aanpast aan hun manier van leven, die ver verwijderd is van het pad van zuivering (tazkiyah). Dit is geen nieuw verschijnsel. In vroegere tijden, wanneer een profeet kwam met een oproep tot leiding (hidāyah), weigerden de mensen te luisteren. Ze vielen hem zelfs aan en zeiden: "Hoe durf je!" Ze keerden zich tegen het goede, tegen schoonheid (jamāl), en wilden het niet toelaten in hun leven. Moge Allāh ﷻ ons beschermen. Want deze tijd lijkt sterk op die van vroeger. Het is zwaar geworden om het goede te doen. Maar juist in die moeilijkheid ligt een grote spirituele beloning (thawāb). Hoe zwaarder de strijd, hoe groter de ināyah (bescherming) en de beloning van Allāh ﷻ.

Wie het pad van Allāh ﷻ bewandelt, moet zijn blik zuiver houden en zich niet laten afleiden door wat anderen tonen of doen. Wat telt, is het bevel van Allāh ﷻ — dat is de ware maatstaf. Zelfs als iedereen zich tegen je keert, zelfs als je geen waardering of liefde krijgt van mensen, blijf dan toch het goede doen. Want hun mening heeft geen echte waarde. De ware waarde ligt in de daden die voortkomen uit oprechtheid (ikhlās) en gehoorzaamheid. Zoals eerder gezegd: hoe zwaarder de weg, hoe groter de beloning (thawāb). Moge Allāh ﷻ ons bijstaan met gemak (yusr). Moge Allāh ﷻ de harten (qulūb) van de mensen leiden naar Zijn rechte pad.

Mensen zijn zo gewend geraakt aan het slechte, dat ze het zijn gaan zien als iets goeds. Ze geloven dat hun zonden en verkeerde daden normaal zijn — zelfs juist. Ze zeggen: "Zo is het leven nu eenmaal." Maar Allāh ﷻ heeft ons verstand (ʿaql) en innerlijk inzicht gegeven, zodat we kunnen onderscheiden tussen

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

waarheid en misleiding. Zijn regels zijn helder en vol wijsheid. Wie ze negeert, zal geen echte rust of voordeel vinden — alleen innerlijke schade (ḍarar) en verlies van richting. Moge Allāh ﷻ ons beschermen met Zijn ināyah (bescherming). Moge Allāh ﷻ de mensen leiden naar het pad van zuivering en ontwaking.

Wa min Allāhi t-Tawfiq. Al-Fātiḥa.